

Provençaals drinklied

Mijn ijdelheid heeft het weken achter elkaar gewonnen
van mijn trouw, maar gelooft U mij, een dezer dagen
ga ik me weer eens flink bezatten met uw Bloed,
het liefst in de lavendelvelden, met uw Woord,
dat ik op mijn blote huid zal dragen, in uw Naam,
die ik als een dankwoord wil fluisteren tot diep
in de zwoele zomernacht.

De oude landman zal me wekken en niet weten
of het dauw of traanvocht is op mijn wangen.
Zijn boerenfoxen zullen zich rond me neerleggen
en ook de wind zal zwijgen, zodat uw Stem
mij duidelijk hoorbaar kan sommeren op te staan
en met hoofdpijn herboren naar huis te gaan.